

Fortællingen om, at dit arbejde er noget, du skal elske, slår revner. Og det er godt, for den isolerer os fra hinanden og gør det sværere at sikre ordentlige arbejdsforhold, mener journalist og forfatter Sarah Jaffe.

ARBEJDSMARKED INTERVIEW

SILJA THØGERSEN

Herhjemme er vi ved at være tilbage til en arbejds hverdag, der ligner sig selv fra før den pandemiske undtagelsestilstand. For mange betyder det travle og lange arbejdsdage, hvor vi skal bevise over for os selv og omverdenen, at vi er passionerede om vores arbejde. For vi er drevet af myten om, at vi skal elske det, vi laver, mener Sarah Jaffe.

Midt under pandemien udgav hun bogen 'Arbejdet elsker dig ikke tilbage – hvordan hengivenhed til vores arbejde efterlader os udnyttede, udmattede og alene'. I bogen følger hun alt fra skuespillere til servicemedarbejdere, som alle har det til fælles, at de elsker deres arbejde, men ofte brænder sig på den kærlighedsrelation.

»Først måtte jeg have manuskriptet tilbage fra forlaget, fordi det så ud til, at hele verden nu var forandret. Men faktisk måtte jeg ændre meget lidt i det. For pandemien skruede langt henad vejen kun op for de måder, hvorpå fortællingen om at elske sit arbejde presser os og gør os sårbare over for udnyttelse. Akademikere fik udvasket den sidste grænse mellem arbejde og privatliv, og frontlinjemedarbejdere fik endegyldigt lov at bevise deres passion for arbejdet ved at sætte liv og helbred på spil«.

Elsk det

Vores statsminister vil gerne have flere danskere i arbejde, og i den forbindelse sagde hun for nylig, at vi skal aflive myten om, at det skal være lystbetonet at gå på arbejde. Er det i virkeligheden samme ærinde, du har skrevet denne bog i?

»Det er en virkelig interessant og i virkeligheden meget ærlig udtalelse. Det, hun vel i virkeligheden siger, er: Det lystbetonede arbejde er ikke for alle – og slet ikke for de arbejdsløse. Så jeg tænker ikke, at vi har samme projekt, nej. Jeg tænker i højere grad, at den udtalelse illustrerer to ting – at fortællingen om at elske sit arbejde ofte er forbundet med klasse, og at fortællingen er under angreb. Hvis du er arbejdsløs, så bør du bare tage det arbejde, du kan få. Hvor vover du så at vente på et arbejde, som passer dine evner eller interesser? Så når vi taler om at elske vores arbejde, så venter der altid en pisk lige bag ved guleroden«.

Især nyuddannede akademikere oplever at måtte glemme fortællingen om, at karrierevalget skal tages på baggrund af passion, påpeger Sarah Jaffe:

»Vi siger til vores unge: Gør det, du brænder for – vælg en uddannelse, du synes er spændende. Men når de så gør det og kommer ud på den anden side, har samfundet ikke meget tilovers for dem, hvis de ikke straks finder arbejde. Så siger vi, troede du, at du skulle have et drømmejob – hvem tror du egentlig, du er?«

Så er du ude på at aflyse fortællingen om det lystbetonede arbejde?

»Jeg har ikke et ønske om at bestemme, hvad folk føler for deres arbejde. Men

pointen i bogen er, at til trods for at folk oprigtigt elsker deres arbejde og forsøger at lægge kærlighed i arbejdsopgaverne, har deres arbejdspladser i sidste ende ikke kærlighed til dem. Deres arbejdsplads er ikke optaget af deres behov, hab eller drømme, men af profitmaksimering«.

»Så uanset, hvor meget vi holder af vores arbejde, udforer vi det, når alt kommer til alt, fordi andre tjener penge på det, og vi har brug for, at de betaler os en løn, så vi kan leve og spise. Fortællingen om, at vi skal elske vores arbejde, presser os til at føle, at vi skal få færre ressourcer til at strække længere, end de kan, fordi vi oplever, at vi bør strække os af kærlighed til patienten, kunden eller eleven, eller hvad nu vores arbejde indebærer«.

Elsker du dit arbejde?

»Jeg er glad for mit job, og jeg har et virkelig privilegeret et af slagsen. Men jeg ved også, at jeg er bedst til mit arbejde, når jeg har mulighed for også at have andre ting i mit liv, og når jeg er udhvilet. Lige nu kunne jeg da godt bare tænke mig en lur«.